

25

lecie

Zw. Wł.

Robotniczego Klubu Sportowego

„LECHIA”

w Tomaszowie-Maz.

1923-1948

Henryka Kozmardu

Im. Marz

skiego

w 2002

433787/
2000

PR
D

796/799

7w/dlc 810/2000

LECIE

ZW. WŁ. ROBOTNICZEGO KLUBU SPORTOWEGO

„LECHIA”

W TOMASZOWIE MAZOWIECKIM

1923 — 1948

Protectorat nad uroczystością 25-ciolecia istnienia Związkowego Włókienniczego Robotniczego Klubu Sportowego „LECHIA“ w Tomaszowie Mazowieckim objąć raczył Prezes Łódzkiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej
Heljodor KONOPKA

Komitet Honorowy:

Burski Aleksander — Prezes Związku Zawodowego Włóknarzy

Mazurek Antoni — Prezydent miasta Tomaszowa

Mjr. Gluchowski Stanisław

Zieliński Eugenjusz — Przewod. Miejskiej Rady Narodow.

Rudzki Aleksander — Przew. Pow. Rady Związków Zawodowych

Kolas Stefan — Przew. Oddziału Zw. Zaw. Włóknarzy w Tomaszowie

Kobyliński Zbigniew — Przew. Wydziału Gier. i Dys. Ł.
O. Z. P. N.
Tuchowski Roman — Sekretarz P. P. R.
Pomykała Wiktor — Sekretarz P. P. S.
Sosnowski Zdzisław — Prezes Stron. Demokratycznego
Inż. Liwowski Jan — Naczelny Dyr. P. F. S. J. Nr. 1
Rymkowski Kazimierz — Prezes Związku Kupców
Wojciechowski Józef — Prezes Związku Rzemieślników
Gadaj Jan — Ojciec 5-ciu synów sportowców

Komitet Wykonawczy:

Boruń Stanisław — Przewodniczący
Drajling Leon — v. przewodniczący
Członkowie: Kamiński Henryk, Kuczera Feliks, Lasota
Henryk, Segiet Edward, Socha Mieczysław, Wilner
Edward.

Władze Zw. Wł. R. K. S. Lechia:

ZARZĄD

Prezes — Jan Sokołowski
V. prezes I — Rozpędowski Henryk
V. prezes II — Anczarski Henryk
Sekretarz — Boruń Stanisław
Skarbnik — Dymarski Mieczysław
Gospodarz — Rybiński Kazimierz
Kronikarz — Ulikowski Kazimierz
Czł. Zarządu — Łaski Jan

Kierownicy Sekcyj:

Piłki nożnej — Kuczera Feliks
Piłki ręcznej — Dubiński Roman
Lekkoatletycznej — Wojkowska Janina
Lekkoatletycznej męskiej — Emiljanowicz Stanisław
Tenisa stołowego — Turski Zbigniew
Motorowej — Kempa Stefan
Szachowej — Bąk Mieczysław

Komisja Rewizyjna:

Lenczewski Juljusz
Segiet Edward
Malej Zygmunt

Sąd Koleżeński:

Hanecki Arnold
Kijewski Franciszek
Piaskowski Stefan

W okresie 25-ciu lat z ramienia Z. Wł. R. K. S. LE-
CHIA pracowali:

W Aut. Podokr. Ł. O. Z. P. N. w Tomaszowie Mazow.

Segiet Edward — Przewodniczący od 1934—1946

Sęk Stefan —

Warych Józef

Kamiński Henryk

Nieśpiał Mieczysław

Damzyn Jerzy

Ulikowski Kazimierz

Boruń Stanisław

Kuczera Feliks

W Podokręgu Ł. O. Z. L. A. w Tomaszowie Mazowieckim

Socha Mieczysław

Witkowski Zdzisław

W S T Ę P

25 lat w życiu organizacji — to duży szmat czasu, to długi okres wyteżonej, nieprzerwanej, mrówczej pracy. Dziś z perspektywy ubiegłych 25 lat można w pełni ocenić wysiłki grupy ludzi dobrej woli, którzy nie zrażając się różnego rodzaju przeciwnościami, konsekwentnie, z zaparciem się siebie pracowali nad rozwojem placówki sportowej.

Niestety, pożoga ostatniej wojny nie oszczędziła i placówek sportowych, przeredziła szeregi Lechii, zniszczyła wieloletni dorobek Klubu w sprzęcie, a co najważniejsze — dokumenty Klubu i kronikę od chwili jego założenia, co nie pozwala na wydanie obszernej, szczegółowej monografii Klubu.

Streszczenie historii Klubu, opracowane zostało na podstawie posiadanych w znikomej ilości fotografii i notatek, a przede wszystkim na podstawie wspomnień i osobistych przeżyć nielicznych, pozostałych przy życiu założycieli Klubu i pierwszych Jego członków.

Zw. Wł. R. K. S. Lechia obchodzi w tym roku swoje święto. Jest to wydarzenie niecodzienne, a dla całego sportowego Tomaszowa Jubileusz będzie świętem nie tylko członków Klubu, ale świętem wszystkich sportowców. Uroczystość ta jest jedyną w swoim rodzaju na terenie naszego miasta. Sport w Tomaszowie związany jest ściśle z tradycją Lechii i niewątpliwie w dniu Jubileuszu będą płynąć jaknajserdeczniejsze życzenia dla Jubilatów.

Spółeczeństwo Tomaszowskie przeżywało historie Lechii, martwiło się porażkami, szczerze cieszyło się ze zwycięstw. Członkowie Lechii mogą być dumni z tego, że przetrwali niejedną burzę i potrafili w najcięższych dla Klubu chwilach propagować sport.

Oddając do wiadomości ogólnej streszczenie historii Klubu, wyrażamy przekonanie, że obecne warunki, umożliwiające swobodny rozwój sportu, przyczynią się do dalszego pomyślnego rozrostu tej pożytecznej placówki.

*Pamięci zmarłych i zamordowanych członków Z. W. RKS.
Lechia*

W dniu Jubileuszu 25-cio lecia istnienia Klubu — nie wszyscy będą uczestniczyć i cieszyć się tym wielkim wydarzeniem w historii „Lechickiej“ rodziny sportowej.

Kataklyzm II wojny światowej — mocno przeżyli szeregi działaczy i zawodników Klubu. Odeszli od nas na zawsze — pozostawiając po sobie widomy znak pracy bezinteresownej, ofiarnej, ukochanie idei i barw Klubowych, którym byli całym sercem oddani. Nie znane są Ich mogiły rozsiane po całym świecie. Chylimy przed Nimi czoło i ocenimy z wdzięcznością w dniu Jubileuszu Ich pracę dla dobra sportu. Wielu zmarło w ciągu tych 25-ciu lat, ale przeważająca część — to bestialsko zamordowani w obozach lub padli na posterunku w czasie wojny w organizacjach podziemnych lub partyzantkach.

Znamy Ich czyny małe i duże — Ich ukochanie idei i wiarę w dobroć człowieka do człowieka — znamy bóle i upór, które wykrzywiały Ich twarze, by się nie załamać jak na sportowca przystało — gdy but i bicz „esesmana“ miażdżył i deptał to ciało, które kiedyś cieszyło się słońcem i wolnością, które tyle przysparzało nam emocji i uniesień, gdy oglądaliśmy na boisku w szlachetnej rycerskiej walce Ich smukłe wysportowane sylwetki.

W niekompletnym jeszcze spisie w kronice klubowej widnieją następujące nazwiska zmarłych: Bąk Roman, Biernacki Józef, Bożyk Kazimierz, Cichosz Stanisław, Drajląg Aleksander, Elas Kazimierz, Elas Waclaw, Gadał Mieczysław, Gadał Tadeusz, Grabowski Stefan, Gielzak Stanisław, Kaczmarek Józef, Kadow Zygmunt, Kraska Henryk, Kuczera Marian, Lipiński Alfred, Marciniak Władysław, Mąkole Marian, Michalski Zygmunt, Orłowski Franciszek, Osiński Tadeusz, Sek Stefan, Skrzypiński Józef, Surowiecki Kazimierz, Szymański Władysław, Tokarski Tadeusz, Winderowski Franciszek.

Cześć Ich pamięci!

Szkic historyczny Z. Wł. RKS. „Lechia“

Twórcą i założycielem „Lechii“ a zarazem jej pierwszym prezesem był znany na terenie miasta Tomaszowa

Mazowieckiego w roku 1923 Kubicki Zdzisław — doskonały zawodnik, wielki entuzjasta piłki nożnej, a przede wszystkim cieszący się olbrzymią popularnością i sympatią wśród młodzieży, mając pomoc w osobach: Borunia Stanisława, Skrzypińskiego Józefa, Drajlinga Leona i innych, utworzył Klub, któremu dano nazwę „LECHIA“.

Brak lokalu, sprzętu sportowego i tego wszystkiego, co w pracy Klubu jest nieodzowne — rodziło nowe pomysły. Zebrania i zbiórki odbywały się w prywatnym mieszkaniu Drajlinga Leona, w portierniach fabryk po godzinach pracy, względnie na placach treningowych.

Najdotkliwszą bolączką był brak sprzętu, jednak ofiarność ówczesnych członków pozwoliła na zakup koszulek sportowych. O spodenki musiał się starać każdy zawodnik we własnym zakresie, dbając o ich zawsze czysty i jednolity wygląd. Obuwie było różne. Niektórzy posiadali własne buty — przerobione, zamożniejsi prawdziwe „futbolówki“, które nieśli przez miasto z dumą, jakby to było coś ważnego, coś co miało spowodować przewrót w historii naszego miasta.

Ówczesny zarząd miał jedyną troskę — sprzęt, który stopniowo uzupełniano. Ktoś darował piłkę, inny buty i młodzież ternowała i grała. W każdą wolną chwilę kopano piłkę aż zmrok zmuszał do opuszczenia placu. Nie dopomyślenia było opuścić trening, nie znano powiedzonek „nie mogę“, „brak czasu“.

Dla zaoszczędzenia butów piłkarskich trenowano we własnym obuwiu; byli i tacy, którzy ćwiczyli dosłownie boso. O czystość kostiumu sportowego dbał każdy zawodnik, czekając z biciem serca w każdy piątek na decyzję kierownika sportowego, czy został wstawiony do składu na najbliższy mecz.

Nikt nie liczył na wygodny przejazd, nikt nie oczekiwał wystawnego obiadu czy kolacji. Jedzenie brał z domu w kieszeń, buty na ramię i z entuzjazmem jechał na zawody, grając ofiarnie i ambitnie z meczu na mecz, pnąc się coraz wyżej w kunszcie piłkarskim i tabelce.

Te fakty rzucają jaskrawe światło na ówczesne zrozumienie sportu i na tych, którzy traktowali sport jako przyjemność i wyzycie się fizyczne młodego człowieka.

W roku 1926 opuszcza szeregi Lechii prezes Kubicki Zdzisław, poświęcając się służbie wojskowej na terenie Piotrkowa.

Drużyny piłkarskie Klubu w znacznej części składały się z młodzieży gimnazjalnej, która po ukończeniu szkół wyjeżdżała z Tomaszowa na dalsze studia.

Zarząd w zrozumieniu dobrze pojętej idei sportu, zmienia nazwę Klubu na „Robotniczy Klub Sportowy Lechia“, wychodząc z założenia, że opierając się o środowisko robotnicze, w masie młodzieży znajdzie szerokie pole działania. Spowodowało to ożywienie w pracy Klubu. Dotychczasowe zainteresowanie się piłką nożną rozciąga się na lekkoatletykę, gry sportowe, jak koszykówka, siatkówka oraz kolarstwo. Z małej grupki zapaleńców tworzy się silna organizacja, która wywiera decydujący wpływ na sportowe życie Tomaszowa.

Z biegiem czasu Klub mieści się w lokalu ob. Drajlina na ul. Wieczność, później w lokalu ob. Stefankiewicza na ul. Cichej i wreszcie wynajmuje dużą salę w pałacu hr. Ostrowskiego, w której zimą odbywały się zaprawy zimowe.

Klub w tym czasie zalegalizował znaczek klubowy projektu Kamińskiego Henryka, który do dziś używany jest w niezmienionej postaci.

Rok za rokiem praca w Klubie idzie żywym tempem, ćwiczy młodzież latem i zimą zbierając sukcesy we wszelkich galeziach sportu.

W dniu 1 września 1939 roku wybuchła wojna. Wielu lechistów staje w szeregach armii polskiej. W kilka tygodni później Klub dzieli los wszystkich innych organizacji polskich — zostaje rozwiązany i rozgrabiony przez okupanta. Liczni członkowie „Lechii“ wędrują do więzień, trafiają do obozów koncentracyjnych, aby więcej nie powrócić do domu i umiłowanego sportu.

Rok 1945, kiedy pozostali przy życiu zapaleńcy usiłują już w pierwszych dniach po wyzwoleniu wznówić działalność Klubu — stają wobec ciężkiego zadania. Całkowity brak sprzętu sportowego, zdewastowane w okresie wojny boiska, przerzedzone szeregi zawodników, zdają się przekreślać z góry wszelkie zamiary.

Nie zrażając się tymi piętrzącymi trudnościami w pierwszych dniach odzyskania niepodległości, sercem oddany Lechii Dymarski Mieczysław, przy wydatnej pomocy Segieta Edwarda, Śmiałka Mariana i innych zabezpiecza, gdzie tylko było możliwe urządzenie klubowe, sprzęt sportowy, wyjednuje u Władz lokal dla Klubu, organizuje starych działaczy.

Wysiłek tego społecznika daje realne wyniki.

Stworzono tymczasowy zarząd Klubu w składzie: prezes Sokołowski Jan, v. prezes Segiet Jan, II v. prezes Rozpędowski Henryk, sekretarz Widerowski Franciszek, skarbnik Dymarski Mieczysław, kierownik sportowy Kuczera Feliks, kronikarz Socha Mieczysław, czł. zarządu Kozeński Bolesław.

Na czele Klubu stanął ob. Sokołowski Jan, wieloletni v. prezes i członek Zarządu, niezmordowany działacz sportowy i społeczny, doskonały organizator, całą duszą oddany Klubowi. Pracą swą, energią i przykładem, mając do pomocy Zarząd oddany sprawie Lechii, pociągnął za sobą wypróbowanych kolegów, entuzjastów sportu, przy podnoszeniu organizacji z gruzów. Entuzjazm i praca robią swoje. Lechia wkrótce dźmierzy prym w życiu sportowym Tomaszowa. Już w pierwszych tygodniach po odzyskaniu niepodległości Zarząd RKS. Lechii organizuje zebranie działaczy sportowych na terenie Tomaszowa, celem reaktywowania działalności sportu. Wznawiając swoją działalność, pobudziła do życia i inne kluby miejscowe.

W 1945 roku z inicjatywy RKS. Lechia natychmiast została reaktywowana działalność Podokręgu Piotrkowsko-Tomaszowskiego Ł. O. Z. P. N.

Podkreślić należy, że od pierwszych chwil reaktywowania życia sportowego w okresie powojennym do chwili obecnej, Lechia cieszy się wybitną sympatią i poparciem ze strony społeczeństwa, Garnizonu Wojska Polskiego, a szczególnie jego dowódców, co pozwoliło na przetrwanie najcięższych momentów.

Zarząd Klubu poza troską o pierwszy zespół zwrócił baczną uwagę na najmłodszych członków, uważając słusznie, że należycie wyćwiczony narybek jest przyszłością organizacji.

Poza reprezentacyjną I-szą drużyną piłkarską powsta-
ją młodsze zastępy, tj. II i III drużyna oraz drużyna ju-
niorów, zajmując stopniowo miejsca, opróżnione przez
starszych kolegów — weteranów piłkarstwa. Poza piłkar-
stwem powstają inne sekcje jak: lekkoatletyczna, gier
sportowych, a ostatnio sekcja motorowa.

Doceniając znaczenia siły w masie oraz widząc większe
możliwości rozwoju w moralnym oparciu o społeczeństwo
i dzięki zgodnym poglądom prezesa Związku Włókniarzy
w Tomaszowie ob. Kolasa Stefana, że „Siła jest tylko
w masie“ — w dniu 9.II.1947 roku R.K.S. Lechia przystępuje
do Związku Zaw. Włókniarzy w Tomaszowie Mazowiec-
kim, roszszerzając swą działalność na kluby fabryczne
i przyjmując nazwę „Związkowy Włókienniczy R.K.S. Le-
chia“.

Po 25-ciu latach znojęj i żmudnej pracy, pozostali
przy życiu organizatorzy i członkowie Lechii — z dumą
patrzają na miniony okres z wiarą w przyszłość.

Nie mieli szczęścia wychować orłów ani mistrzów na
skale światową czy też krajową, ale swą mrówczą pracą
propagowania sportu wśród młodzieży robotniczej wtedy,
kiedy sport był dla „uprzywilejowanych“ — zasłużyli so-
bie na sympatie społeczeństwa Tomaszowskiego, a mło-
dzieży robotniczej w szczególności.

Odnaczenia Klubowe

Złote

1. Boruń Stanisław
2. Drajląg Leon
3. Drajląg Paweł
4. Dymarski Mieczysław
5. Kamiński Henryk
6. Kubicki Zdzisław
7. Kuczera Feliks
8. Segiet Jan
9. Segiet Edward
10. Sokołowski Jan

Srebrne

1. Białkowski Franciszel
2. Błaszczak Mieczysław
3. Chałubiński Jan
4. Gadaj Władysław
5. Nowak Władysław
6. Pawłowski Marian
7. Pruszczyński Mieczysław
8. Rozpędowski Henryk
9. Rybiński Kazimierz
10. Siąkowski Stanisław
11. Śmiałek Marian
12. Wilner Edward.

Piłka nożna

Pierwszą uruchomioną sekcją w „Lechii“ w roku 1923, była sekcja piłki nożnej, którą tworzyli: Kubicki Zdzisław, Drajlینگ Leon, Segiet Jan, Segiet Edward, Kuczera Feliks, Lasota Henryk, Kozerawski Bolesław, Drajlینگ Aleksander, Marciniak Władysław, Małola Marian, Bożyk Kazimierz, Elas Kazimierz, Kraska Henryk.

Drużyna ta z miejsca wybiła się na czoło drużyn w Tomaszowie Maz. Nie mając własnego boiska, grano gdzie tylko miejsce na to pozwalało, zawsze znajdując grono kibiców i entuzjastów piłki nożnej.

W roku 1924 kronika notuje następujących działaczy sportowych i zawodników, którzy przyjęci zostali w poczet członków R.K.S. Lechia, a mianowicie: Drajlینگ Paweł, Dymarski Mieczysław, Wilner Edward, Banaszekiewicz Antoni, Marciniak Stanisław, Dobiecki Kazimierz, Ławrzel Bronisław, Rychter Julian, Wolski Mieczysław, Grabowski Stefan, Szymczak Franciszek, Kaczmarow Tadeusz, Kubiś Eugeniusz — pozwoliło to na zorganizowanie II drużyny.

Klub w tym czasie prowadził już rozgrywki na dwa fronty. Drużyny posiadały już buty, piłki i koszulki, spodenki zaś musiał mieć każdy zawodnik własne.

Drużyny piłkarskie „Lechii“ grały ze zmiennym szczęściem, nie przejmując się porażkami, opanowując system gry i jej zasady, zaznajamiając się z różnymi boiskami, z każdym dniem wybijając się na czoło z pośród współzawodniczących klubów. W ten sposób w 1927 r. zawody towarzyskie z Klubem „Turyści“ z Łodzi przyniosły „Lechii“ zaszczytny wynik 2:2, oraz z ŁKS-em 2:3, zaś w wyniku całego szeregu rozgrywek mistrzowskich w 1931 roku mistrzostwo B klasy Podokręgu Tomaszowskiego.

W liczbie nowych członków kronika odnotowała w okresie od 1926 do 1931 następujących wybitnych działaczy sportowych i zawodników: Sokołowski Jan, Elas Wacław, Lipiński Tadeusz, Lipiński Alfred, Hoppe Roman, Lesser Henryk, Lesser Antoni, Marszałek Antoni, Nizler Franciszek, Goździk Henryk, Pawłowski Marian, Pruszczyński Mieczysław, Moruś Czesław, Kadow Zygmunt, Kamiński Henryk, Rybiński Kazimierz.

Lata 1932—1935 notują dalszy napływ nowych sił sportowych: Bąk Roman, Gadaj Tadeusz, Gadaj Mieczysław, Surowiecki Kazimierz, Hibner Ireneusz, Osiński Tadeusz, Pruski Ryszard, Rozpędowski Henryk, Śmiałek Marian, Ulikowski Kazimierz, Cichosz Stanisław, Byczek Józef, Orłowski Franciszek, Biernacki Józef, Kuczera Marian, Widerowski Franciszek, Gorzelak Zenon, Kronkowski Michał, Szymański Władysław, Wiśniewski Władysław, Michalski Zygmunt, Nieśpiał Mieczysław, Sęk Stefan, Kaczmarek Józef, Gielzak Stanisław, Kamiński Józef, Głodo Jerzy.

Proporzec „Lechii“ jest coraz bardziej znany w Okręgu Łódzkim. Piłkarze zdobywają sobie coraz większą sympatię nie tylko społeczeństwa Tomaszowskiego, ale również zasługują na oklaski i uznanie sąsiednich miast.

Okres 1936—1939 to okres wzmożonych walk o zdobycie A klasy. Walka ciężka, bowiem do rywalizacji stanął cały szereg silnych klubów Łódzkich, oraz mistrzów b klasowych poszczególnych Podokręgów. Ciesząca się w dalszym ciągu „Lechia“ powodzeniem, zasiła swe szeregi nowymi sportowcami; a byli to: Gadaj Marian, Białkowski Franciszek, Dębski Stanisław, Chałubiński Jan, Nowak Władysław, Siąkowski Stanisław, Tokarski Tadeusz, Wiecha Zenon, Rybak Adam, Chybowski Eugeniusz, Janecki Zygfryd, Janecki Rudolf, Janecki Józef, Muskała Werner (obecny środkowy napastnik ligowego A.K.S. Chorzów), Nowakowski Hubert.

Niezależnie od rozgrywek mistrzowskich, „Lechia“ przeprowadza szereg spotkań towarzyskich, zdobywając sobie szacunek przeciwników. Pragnąc zdobyć większe doświadczenie piłkarskie, sprowadza w 1937 roku kilka zagranicznych drużyn zawodowych, aby dać możliwość swym drużynom poznania nowych wzorów, systemów zagranicznych. Ponosi porażki, jednak porażki zaszczytne, przegrywa z silniejszymi drużynami. Wyniki tych spotkań kronika odnotowała jak następuje: Kispeti (Węgry) — 4 : 1, Budafog (Węgry) — 5 : 2, B.A.K. (Austria) — 3 : 1, Bordeaux (Francja) — 4 : 2.

Kilkuletnie walki do A — klasy uwieńczone zostały powodzeniem. W lipcu 1939 roku R.K.S. „Lechia“, po zacie-

tych zmaganiach zdobywa prowadzenie w Okręgu i definitywnie wchodzi do A klasy.

Skład zwycięskiej drużyny przedstawiał się jak następuje: Chybowski Eugeniusz, Dębski Stanisław, Pawłowski Marian, Nowak Władysław, Janecki Rudolf, Gadaj Mieczysław, Janecki Zygfryd, Białkowski Franciszek, Muskała Werner, Gadaj Tadeusz, Pruszczyński Mieczysław, Tokarski Tadeusz, Orłowski Franciszek, Nowakowski Hubert, Wiecha Zenon, Gadaj Marian, kierownik sportowy Kucze-
ra Feliks.

Pierwsze spotkanie mistrzowskie w tej grupie wyznaczone zostało przez Łódzki O.Z.P.N. na dzień 3 września 1939 roku z Ł.K.S.-em na boisku w Tomaszowie Maz. — niestety, ta rokująca wiele na przyszłość działalność Klubu zostaje przerwana najazdem hitlerowskim na Polskę.

Po odzyskaniu Niepodległości, sekcja piłkarska „Lechii“, pierwsza z klubów Tomaszowskich wychodzi na boisko w składzie: Błaszczuk Czesław, Chybowski Eugeniusz, Jankowski Stefan, Śmiałek Marian, Szusterowski Seweryn, Nowak Władysław, Frankowski Tadeusz, Śmiałek Stanisław, Białkowski Franciszek, Ulikowski Kazimierz, Siąkowski Stanisław, Byczek Józef, Rybak Adam do zawodów towarzyskich z miejscową Szkołą Podoficerską w dniu 2.IV.1945 r.

Następnie rozgrywa zawody z miejscową Jednostką Wojskową W. P., Z.W.M., W.K.S., T.U.R.-em Tomaszowskim.

Utworzony Podokręg Tomaszowski Ł.O.Z.P.N. przeprowadza zawody eliminacyjne o puchar v. wojewody Szudzińskiego, będące sprawdzianem kwalifikacji — do jakiej klasy drużyny mają być zaliczone. Po ciężkich walkach „Lechia“ w swojej grupie zdobywa I-sze miejsce i wraca spowrotem do wywalczonej przed wojną A. klasy Ł.O.Z.P.N.

W rundzie jesiennej 1945 roku znajduje się na 5-tym miejscu w środku tabeli 10 uczestniczących Klubów.

Rok 1946 — to nieustanne pasmo zwycięstw „Lechii“, która do ostatniego meczu prowadzi w tabeli, by po przegranym meczu z T.U.R.-em Łódzkim 3 : 4, stracić pozycję lidera i uplasować się ostatecznie na trzeciej pozycji.

W tym czasie I-sza drużyna gra w składzie: Kwiatkowski Waclaw, Galant Henryk, Błaszczyk Mieczysław, Gadaj Marian, Śmiałek Marian, Gadaj Władysław, Suchoń Władysław, Białkowski Franciszek, Nowak Władysław, Jarema Stanisław, Chałubiński Jan, Siąkowski Stanisław, Sabat Jan, Kierak Jan.

Odtąd „Lechia“ aż po dzień Jubileuszu znajduje się w klasie A, odmładzając swe drużyny coraz to młodszymi siłami, które kontynuują pracę swych poprzedników w myśl hasła „W zdrowym ciele — zdrowy duch“.

M E C Z

*Śmiał się Śmiałek, gdy mżył deszczyk,
Z głowy krople strząsał Nowak,
Kwiatkowskiego łajał Błaszczyk,
Że się w rózek bramki schował.*

*Gadał Gadaj do Gadaja,
Że jest teren bardzo śliski,
Że Jaremie źle podają
Suchy Suchoń z Chałubińskim.*

*Na to Sabat uśmiechnięty
Piłkę w prawe skrzydło podał,
A Białkowski tracąc piętę,
Kiwnął beka i wbił gola.*

Mieczysław Socha

Tomaszów 1946.

INNE SEKCJE

Po za piłką nożną — lekkoatletyka, gry sportowe, kolarstwo, ping-pong, hokej, też miały w Klubie dużo zwolenników. Zawierucha wojenna zniszczyła wyniki zmaganiń poszczególnych zawodników, czy też zespołów—nie zniszczyła tylko pamięci i zapału tych, co pozostali, którzy na nowo wzięli się do pracy.

Ciężka to była praca, by w pierwszym sezonie po wojnie skłonić kogoś biegać, skakać czy rzucać. Wszyscy młodzi wyżywali się w piłce, która ściągała na stadiony nieotowane przed wojną tłumy widzów. Ale powoli i to minęło, stopniowo powstawały sekcje: lekkoatletyczna męska i żeńska, kosza i siatki, ping-pongowa i jako ostatnia — motocyklowa.

Praca tych sekcji, może jeszcze nie widoczna, ale kładzie już trwale podwaliny pod przyszłość tych gałęzi sportu.

Nie od rzeczy będzie wspomnieć i o sekcji, a raczej pracach kulturalno-oświatowych Klubu, na które składają się: pogadanki, referaty, pokazy filmów sportowych, gazetka ścienna pt. „Lechista“. Szkoda tylko, że praca ta z braku odpowiednich ludzi jest prowadzona sporadycznie — niewątpliwie — gdyby prowadzona była stale, efekt byłby większy.

94
796
PR

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

10
200
29

94
796 PR

Prac. Reg.

94

796

N. 50

3901/207/11 H

WiMBP im. J. Piłsudskiego
w Łodzi

230000012344

Zakł. Graf. Sp. Wyó. „Książka” w Łodzi

D-027799